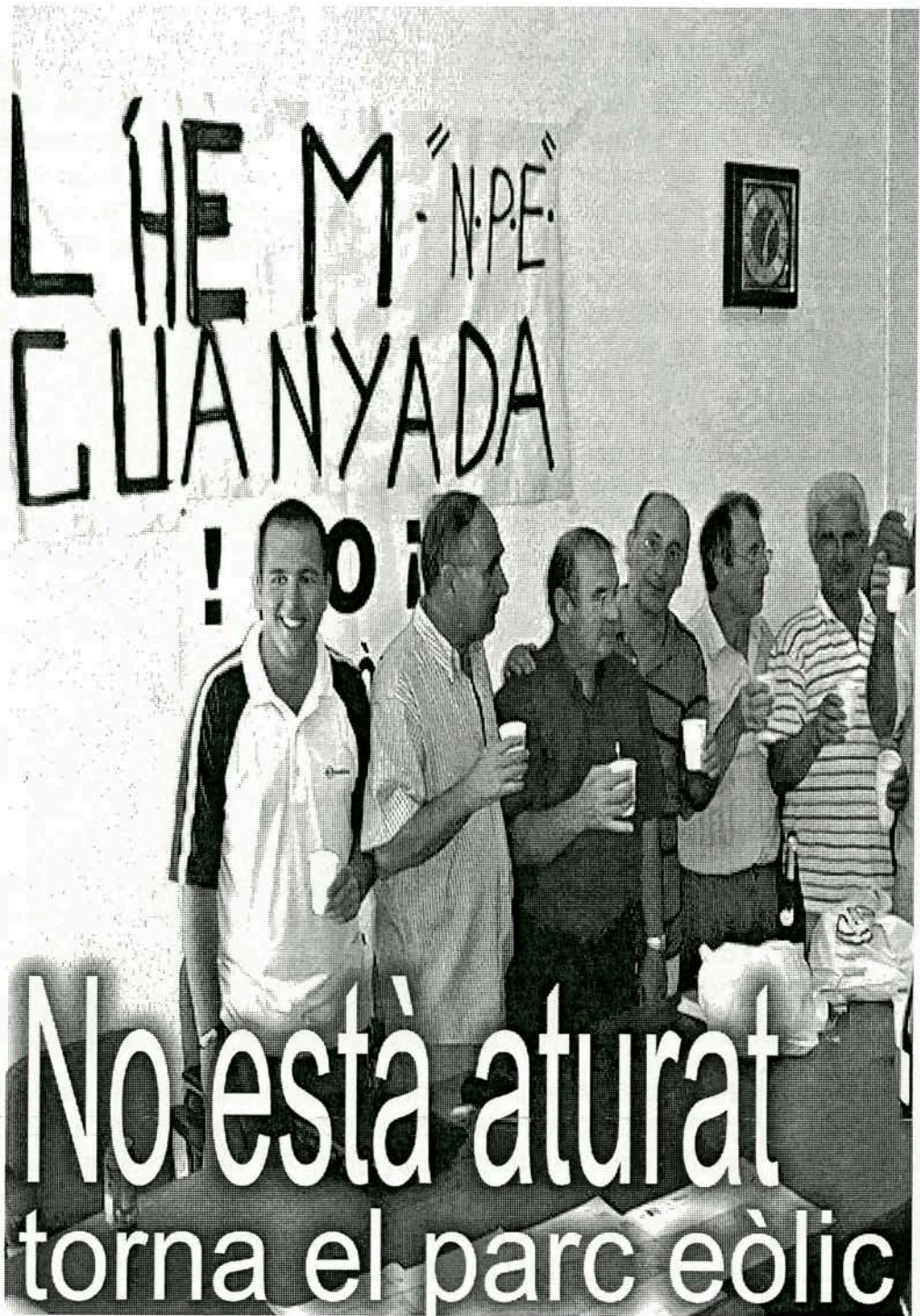

la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 16 de setembre de 2005 • Núm. 501 • Any X • 1 Euro

ESPORTS: Ampli desplegament sense precedents de La Veu (Orpesa 2- CDB 1)

Entrevistem José María Serrano 'Salao', nou president del Partit Popular a Benicarló

Altra vegada els parcs eòlics

Ja hi tornem. Parcs eòlics sí, parcs eòlics, no. Allò que pareixia aturat, sembla que només estava adormit. L'empresa Capital Energy continua amb el seu periple per ficar un parc eòlic davant les nostres costes i sembla que l'administració autonòmica si està per aquesta feina. No sabem perquè serà però l'administració sempre va a remolc de les circumstàncies i, en aquest cas, la cosa està anant pel mateix camí. Ara farà uns mesos La veu va traure un reportatge sobre aquesta qüestió i la conclusió era la mateixa, per quina raó l'administració no té preparat un mapa eòlic marítim? Aquest fet, comporta especu-

lació i enfrontaments amb els veïns, associacions i algunes administracions. El que de veritat ens sorprén és el fet que un dels ajuntaments i societat que més s'ha omplert la boca contra aquest parc, Vinaròs, no haja presentat ni una sola al·legació, tot el contrari de Benicarló, que amb seny, si ho ha fet. Despiste o incoherència. Jutgen vostés. Certament hem de pensar que l'energia eòlica és la més neta i ens haurem d'acostumar a veure el famosos molinets (a no ser que volguéssim nuclears a la porta de casa), a molts llocs, però les coses cal fer-les i planificar-les amb seny i amb els menys perjudicis possibles.

501

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: ben torrada amb oli i sal per a l'ajuntament de Benicarló per haver presentat al·legacions al projecte de parc eòlic que una empresa privada vol posar-nos davant de la nostra costa. Es veu que no hi ha altre lloc on posar els molinets, o molinots, són ben grans.

PANISSOLA: si la carxofa és per a l'ajuntament de Benicarló, la panissola, ha de ser per a l'ajuntament de Vinaròs. Molt de parlar però a l'hora de la veritat no han presentat cap al·legació al parc eòlic. Als vinarossencs tot se'ls en va per la boca, com sempre.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El parc eòlic va avant

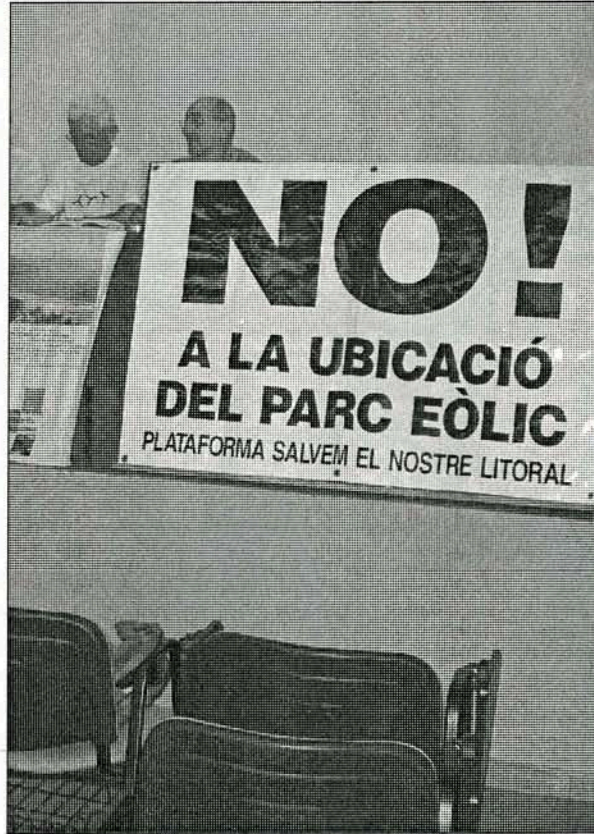
Les contundents paraules del senador socialista Juan Bautista Cardona sobre el parc podrien acabar tenint el mateix pes que les de Jordi Sevilla i la presó a Albocàsser. El projecte no està aturat

text REDACCIÓ

La realització de l'estudi d'impacte ambiental era un dels objectius

vifauna de la zona". La intenció de l'empresa promotora del projecte,

La Universitat de València ha convocat una plaça de tècnic per a l'estudi d'impacte ambiental del parc eòlic marí Castelló I-VIII, que s'ubicarà enfront de les costes de Vinaròs i Benicarló. A pesar de l'oposició ciutadana i les afirmacions de Juan Bautista Cardona, senador pel PSPV, que va anunciar el compromís del govern central perquè no es construïra, pareix que el projecte continua avant, a jutjar pels últims esdeveniments que s'estan produint. La plaça es va convocar el passat mes de juny i està pendent d'adjudicació. L'oferta pública té com a destí la redacció del projecte de l'estudi d'impacte ambiental del parc eòlic marí sobre cetacis i tortugues marines i incideix especialment sobre l'encallament de cetacis. En aquest sentit, en l'estudi, es realitzarà una revisió i anàlisi dels principals factors que afecten a la conservació dels cetacis i tortugues marines en aigües de Castelló i les possibles repercussions que poguera tindre la instal·lació dels autogeneradors. Segons distintes fonts consultades per La Veu, esta és la primera de les places que la Universitat té intenció de convocar amb destí a l'estudi d'impacte ambiental del parc eòlic que Capital Energy té projectat ubicar enfront de les costes de Vinaròs i Benicarló. És molt probable, segons les dites fonts, que la plaça destinada a estudiar la incidència de la instal·lació sobre les aus migratòries marines es convoque durant el mes de setembre.

plantejats per Capital Energy quan es va presentar al maig del 2.004 el projecte davant del Ministeri de Medi Ambient. En ell es ressenyava que un dels objectius que es perseguiria seria definir "els possibles problemes que pogueren existir i les mesures correctores a adoptar per a solucionar-los". L'estudi, en aquest sentit, "tindrà una duració mínima d'un any, de manera que es cobrisca tot el cicle natural de l'a-

en aquella data, ja era comptar amb la col·laboració de la Universitat de València i la d'Alacant, "com experts en la matèria i en la zona del projecte". En el primer dels casos, la col·laboració ja està en marxa gràcies a la convocatòria de la plaça per a l'estudi de cetacis i tortugues marines, on València s'està convertint en una experta gràcies a l'equip format en l'Oceanogràfic. Ells seran els encarregats de desenvolupar l'apartat relatiu a l'estudi de la fauna submarina, el primer que es realitza sobre on hauria d'anar el parc eòlic marí de Vinaròs-Benicarló.

Cal destacar que, a pesar que la presència de cetacis no és molt comuns en aquest tram de la costa, l'existència de plataformes submarines pot arribar a alterar el seu sentit de l'orientació. Així, esta espècie marina es desplaça gràcies a un complex sistema de trans-

missions que es basen en els camps magnètics. L'alteració d'aquest complex sistema pot arribar a afectar-los i provocar encallaments massius. En aquest sentit, per mitjà de l'estudi que es pretén realitzar es busca arribar a determinar si l'existència dels autogeneradors i el camp magnètic que estos generarien, podria arribar a provocar una alteració en els pocs exemplars de ceta-

“ És molt probable que la plaça destinada a estudiar la incidència sobre les aus es convoque al setembre ”

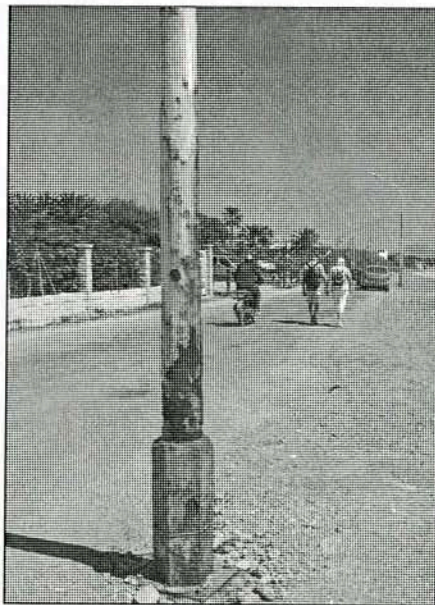
... MÉS MOLINETS

ve de la pàgina anterior

cis que queden en estes costes i dels que el dofí mular és el més nombrós. És habitual albirar esta classe de dofins prop de la costa, ja que es mouen en aigües la profunditat de la qual oscil·la entre els cent i els dos-cents metres. Una altra de les espècies que es troba present en aquesta latitud és el rorqual comú, encara que els seus avistaments registrats són menors. D'altra banda, els encaïllaments en aquest tram de la costa no són habituals i només s'han registrat dos en els últims anys. En el cas de les tortugues marines, la població ha descendit notablement en este tram del litoral per la sobreexplotació pesquera a què està sotmesa juntament amb la contaminació marina. En l'actualitat, no és normal localitzar-les.

REACCIONS VEÏNALS

Les dos associacions veïnals de Benicarló que s'oposen a la construcció del parc eòlic marí no han mostrat estranyesa... "Ja ens imaginàvem que el projecte continuava avant", ha explicat Manolo Roca, president de l'associació de veïns de les partides Riu, Surrach i Aiguaoliva. Roca ha desvelat que en el mes d'agost "Costes ens va remetre una carta per si volíem presentar al·legacions al projecte, que estava exposat a Castelló" durant un termini de quinze dies. Membres de l'associació acompanyats de representants de l'associació veïnal Sanadorlí, que també s'han unit a les protestes, van presentar novament les al·legacions que ja van defensar l'agost de l'any passat, quan el projecte va ser exposat per primera vegada al públic. "Vam ser els primers en aquell moment a presentar al·legacions i per això ens ho han comunicat esta vegada", diu Roca. Per al president de l'associació, "tenim clar que el projecte continua avant" a pesar de les promeses verbals que han arribat de Madrid "i continuem lamentant la postura de tots els grups polítics de l'ajuntament

de Benicarló". Roca ha recordat que un total de cinc cartes han sigut remeses al consistori per a sol·licitar "per escrit" un posicionament clar sobre la futura ubicació del parc eòlic". En cap dels casos han rebut resposta.

En este sentit, sospiten que "hi ha alguna promesa vetllada, ha d'haver-hi quelcom darrere i per això callen tots els grups". A més, l'associació considera que "hi ha molta bondat cap esta empresa" ja que mentre els ajuntaments de poblacions veïnes han manifestat públicament la seua oposició i han arribat inclús a denegar permisos "ací tot són facilitats". Roca ha recordat que a Vinaròs l'ajuntament va denegar el permís a Capital Energy per instal·lar una torre mesuradora de vent "i a Benicarló fa quasi un any que està instal·lada". Així, ha conclòs que "temem que al final, els molins ens els posen a Benicarló i paguem els plats trencats tots els ciutadans, mentre que uns pocs eixiran beneficiats".

LA POSTURA DE L'AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha assegurat que l'ajuntament de Benicarló ha presentat al·legacions al projecte del parc eòlic marí projectat enfront de les costes de Benicarló i Vinaròs. Responia així

Escuder a les acusacions de l'associació de veïns de Riu, Surrach i Aiguaoliva, que denunciaven que el consistori benicarló no s'haguera posicionat públicament sobre la idoneïtat del projecte. "La nostra postura s'ha manifestat interposant al·legacions al projecte en el Ministeri de Medi Ambient" defenia Escuder. En este sentit, afirma que "la nostra postura no és especulativa, hem presentat al·legacions quan ha sigut necessari", eixint així al pas de les acusacions fetes per l'associació veïnal. Per això, els ha recomanat que consulten l'expedient existent en el ministeri "on estan a més de les al·legacions al projecte del parc, les que vam interposar sobre la torre observatori que volia muntar l'empresa". El primer edil ha volgut destacar també que el segon dels projectes presentat per l'empresa contempla la instal·lació del parc en el mateix emplaçament "però amb la meitat de torres". Segons ha pogut saber La Veu, l'ajuntament de Benicarló és l'únic que ha presentat al·legacions al projecte, a pesar que diversos equips de govern de ciutats veïnes han manifestat en reiterades ocasions la seua oposició.

LA GENERALITAT VALENCIANA NO ES POSICIONA

Francisco Camps, president de la Generalitat Valenciana, ha manifestat el seu suport al desenvolupament i implantació de l'energia eòlica a la Comunitat Valenciana. "El Partit Popular aposta per les energies renovables i reversibles i l'eòlica contempla estos dos aspectes" va assegurar. Camps ha defengut que l'energia eòlica "suposarà tanta com consumim en les nostres llars" i que el seu desenvolupament a la Comunitat Valenciana "ens permetrà ser una comunitat excedentària en energia".

Respecte d'això del projecte de construcció d'un parc eòlic marí en la comarca del Baix Maestrat, el president es va remetre el conseller d'Infraestructures, qui va assegurar que està desenvolupant els plans

i la Generalitat no es mulla

ve de la pàgina anterior

eòlics. No obstant, va sostindre que "el que està en marxa està en marxa" i que els primers interlocutors seran els ajuntaments. Camps va defensar que "es respondrà basant-se en les al·legacions que es presenten i després de sentir a les parts" i va comparar el procés d'implantació dels parcs eòlics amb els de la creació de polígons industrials respecte d'això de la seua tramitació. El president de la Generalitat Valenciana no va voler definir amb claredat si el seu partit dona suport al projecte de parc eòlic marí que ha presentat l'empresa Capital Energy davant del Ministeri de Medi Ambient.

D'altra banda, Camps va defensar les inversions que s'estan realitzant per l'administració autonòmica en la comarca del Baix Maestrat, eixint a l'encontre de les crítiques abocades des del PSPV i el BNV. En este sentit, es va referir a "la connexió amb l'Autovia de la Plana, la millora de totes les carreteres nacionals i inversions en depuradores que s'estan fent en tota la Comunitat".

NAIX UNA NOVA EMPRESA

Un altre dels aspectes que poden arribar a reforçar les intencions de l'empresa promotora del parc eòlic marí és que Gamesa i l'empresa Capital Energy van subscriure el passat mes de juliol un contracte marc per a la constitució d'una societat conjunta, Capital Energy Off Shore, per a la promoció de parcs eòlics marins a Espanya i en la resta de la Unió Europea (UE), amb un capital social de dos milions d'euros. Segons este acord, Capital Energy transferirà a Capital Energy Off Shore tots els seus actius relacionats amb l'activitat de promoció de parcs eòlics marins. Gamesa ha explicat en un comunicat que estos actius consisteixen en una cartera de promoció de projectes eòlics marins pròxima als 3.700 MW localitzats a Espanya, i altres 2.000 MW identificats en altres països de la UE.

Inicialment, Capital Energy tindrà una participació del 65% en Capital Energy Off Shore, mentre que Gamesa controlarà en un principi el 35% restant. No obstant, Gamesa té l'opció d'incrementar la seua participació en la societat en un 35% addicional, fins a aconseguir una participació del 70% per un import estimat d'uns 1,5 milions d'euros.

Capital Energy, societat amb capital 100% espanyol, es dedica des de 2002, entre altres activitats, a la promoció de parcs eòlics marins a Europa i especialment a Espanya. En l'actualitat, és líder del sector en el nostre país en quant a potència promoguda, grau d'avanç i distribució geogràfica. Esta operació suposa l'entrada de Gamesa en l'activitat de promoció de parcs eòlics marins de la mà d'una de les companyies "pioneres" en esta activitat a Espanya. L'interès de Gamesa per este segment està motivat per les seues "atractives" perspectives de creixement a mitjà i llarg termini donada la disponibilitat d'emplaçaments amb alt potencial i el posicionament gradual de les distintes administracions de la UE per al foment i suport específic d'esta modalitat de parcs eòlics. Gamesa va indicar que els parcs eòlics marins han demostrat, segons les experiències realitzades en el Nord d'Europa, un impacte ambiental reduït, tant en el medi natural com en la seua influència paisatgística ja que

la distància des de la costa i la menor velocitat de rotació amorteixen significativament la seua percepció visual, estant previst el seu punt àlgid en l'horitzó de l'any 2008.

SECTOR D'EÒLICA MARINA

La UE comptava, al tancament del passat any, amb parcs eòlics marins amb una potència total de 589 MW en funcionament i 650 MW en construcció. Actualment, hi ha més de 12.000 MW autoritzats en la Unió Europea. El principal avantatge dels parcs eòlics marins enfront dels parcs en terra resideix en la seua major producció i millor qualitat del vent i de l'energia que produeixen. No obstant, Gamesa va manifestar que el seu alt cost d'infraestructures requereix de l'Administració una regulació específica que done suport el seu desenvolupament tant a nivell retributiu com a nivell de tramitació administrativa i que incorpore els elements diferencials respecte a l'eòlica terrestre. En este sentit, va destacar el compromís del Govern central d'elaborar una regulació específica l'any 2005 per al desenvolupament de l'energia eòlica marina en el nostre país. L'activitat de parcs eòlics marins a Espanya serà un dels punts forts per a reforçar el posicionament del sector eòlic i d'Espanya en la consecució dels objectius energètics fixats i en el compliment dels compromisos de Kyoto assumits.

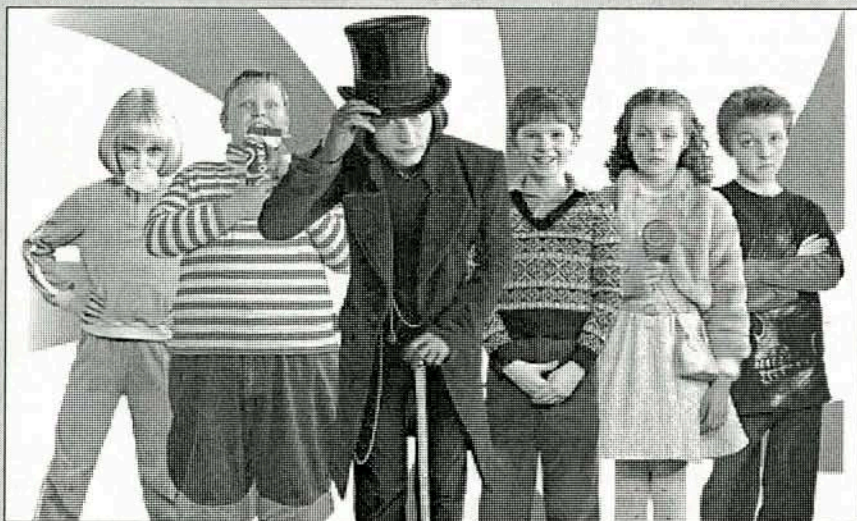
Alcohol i xocolata

Els dies gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

8 - VIII - 2005

Acabo de llegir les Memorias de Carlos Barral, tot un clàssic de la literatura memorialística. El llibre m'ha creat però un estat de desassossec, si en la primera part, "Años de penitencia", aquest estat és provocat per l'ambient sòrdid de la postguerra, en la tercera part, "Cuando las horas veloces" és provocat per la sensació de que el famós editor i escriptor pren un camí cap a l'autodestrucció, un camí comú a molta gent de la seua generació, particularment colpidor és el capítol on es narra el suïcidi dels poetes Alfonso Costafreda i Gabriel Ferrater. Si aquests moren joves per voluntat pròpia, altres companys generacionals deixen aquest món per causes "naturals" quan encara no tenen massa edat per a fer-ho, el mateix Carlos Barral que va morir als seixanta u anys sembla molt més gran en les fotos dels darrers temps de la seua vida. Aquesta gent semblaven tenir una relació fraternal amb l'alcohol, ¿com podien estar tant lúcids amb els litres d'alcohol que ingerien en les reunions i tertúlies? ¿era la lucidesa la que els feia veure? ¿per què unes persones triomfadores, tenien aquest afany

d'autodestrucció? Són incògnites que em provoquen les persones de la generació de Carlos Barral.

14 - VIII - 2005

Si hi ha algun director de cinema actual que fa realitat la tòpica frase que el cinema és una fàbrica de somnis, aquest és sens dubte Tim Burton, la seua darrera pel·lícula "Charlie y la fàbrica de chocolate" ens convida a passar gairebé dues hores submergits en un món de desbordats somnis fantàstics, a través de la visita a una fàbrica de xocolata on tot és possible. El senyor Wonka, el propietari de la fàbrica, interpretat per Johnny Depp, convida cinc xiquets

a visitar-la després de quinze anys en que ningú no ha fet, tots, menys un, són uns malcriats, i a tots els passa alguna desgràcia pel seu mal comportament, només Charlie el noi que es comporta correctament i que segueix les instruccions del propietari surt il·lès de la visita, per això és recompensat pel senyor Wonka nomenant-lo hereu de la fàbrica, però hi ha un xicotet problema Charlie haurà d'abandonar la seua família per sempre, cosa que no està disposat a fer.

Interessant pel·lícula per a aquests temps que corren, on els malcriats són castigats i on s'imposen valors més importants que la riquesa.

Ajudes per les gelades

text NATÀLIA SANZ

LA UNIÓ-COAG denuncia que nombrosos agricultors, afectats per les gelades de principis d'enguany, han rebut estos dies, de la Conselleria d'Agricultura, la resolució dels seus préstecs d'ajuda sense especificar el percentatge del tipus d'interés que quedarà en

els mateixos, aspecte fonamental per a seguir o no amb el procés. El motiu d'esta circumstància obeeix a que Conselleria d'Agricultura s'ha avançat a remetre les resolucions abans que l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) firme el conveni necessari amb les entitats Financeres per a fer efectiu el tram de la subvenció

final. Cal recordar que es tracta de préstecs cofinançats entre l'Administració General de l'Estat i la Generalitat Valenciana. Conselleria d'Agricultura informa en la resolució enviada als sol·licitants que el préstec s'ha concedit, però no figura en cap moment el percentatge del tipus d'interés que es va a cobrir.

Començaran obres per tot el poble

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha remès al servei territorial de Costes de Castelló el projecte d'adequació de la carretera de la platja de la Mar Xica. Enric Escuder, alcalde de la ciutat, ha explicat que les obres consistiran en "l'asfaltat del vial, un encintat, però a cota zero i una zona de protecció de la carretera tipus escullera" a més, se substituiran els fanals per altres més resistents a l'ambient d'agressió marina a què estan constantment sotmeses. El pressupost inicial de les obres projectades és de cinquanta milions de pessetes.

Les obres es desenvoluparan en el tram de carretera que discorre des de la Rambla Cervera fins al tram del desviació del Mas de Fabra. Escuder ha recordat que tota la carretera que discorre pel tram projectat "està dins del domini marítim terrestre de Costes" i que per això, el projecte ha d'adequar-se a les seues exigències. En este sentit, ha destacat que les obres "són d'adecentament de la zona i són a precari" i que no es tracta de l'adequació definitiva, ja que esta ha d'esperar que el Ministeri de Medi Ambient redacte l'estudi sobre la regeneració de la costa nord, que està inclòs este tram. El primer edil assenyala que "conselleria i ministeri es mostren gelosos amb les obres", a pesar que els accessos "són més que lamentables" i ha qualificat les obres de "necessàries per a la seguretat de vianants i conductors". Així, espera que en breu Costes done el vist-i-plau al projecte per a poder començar les obres en breu "perquè tenim la consignació pressupostària a punt".

Cal recordar que la carretera d'accés a la platja de la Mar Xica discorre paral·lela a esta i que és el vial de connexió entre Benicarló i Vinaròs per la costa. A més, per-

met l'accés a nombroses vivendes situades en la zona nord del municipi. Els continus temporals marítims que es produïxen sobretot a l'hivern solen afectar l'asfaltat del vial, pel fet que la platja és de birles, que solen quedar dipositats sobre l'asfalt per l'acció de l'onatge. Estos temporals també afecten el mobiliari urbà, compost per fanals, que en estos moments estan totalment oxidades.

D'altra banda, Escuder ha infor-

obres d'adequació del carrer Sant Magdalena, estes han començat esta setmana i aniran a càrrec de Gilabert i Miró, que les executarà per un import de 110.447 euros. En el cas del Camí Alcalà, l'adequació del vial ho realitzarà Pavasal basant-se en un pressupost de 33.575 euros.

Més a llarg termini es plantegen les obres de condicionament del camí rural de Molinells, que deuen encara ser publicades en el BOP.

mat que d'ací a quinze dies el consistori tindrà redactat el projecte del passeig Sud, una altra de les reclamacions històriques del municipi. José Luis Guzmán, portaveu de l'equip de govern s'ha referit, per la seua banda, a altres obres que començaran en breu a Benicarló. Així, Avui està previst que es ferm el contracte de les obres de la primera fase de la remodelació del carrer Crist del Mar, que han sigut adjudicades a Lubasa per un import de 298.567 euros. Guzmán ha recordat que estes obres estan incloses dins dels Plans provincials i que encara s'està a l'espera de la resposta de la conselleria de Comerç sobre la petició d'una subvenció que va fer el consistori. En el cas de les

En este cas, la comissió de govern ha aprovat la memòria valorada per un valor de 252.703 euros. L'alcalde de Benicarló ha lamentat la denegació de subvenció per part de la conselleria d'Agricultura, que ha al·legat que "s'havia d'haver fet en el mes de gener". Un altre dels vials que de moment tampoc s'adequaran és la perillosa carretera que uneix la població amb el polígon industrial. En este cas, "hem d'esperar al projecte que ha de redactar conselleria" lamenta Escuder, qui s'ha queixat de la tardança dels tràmits administratius a pesar que esta és una de les reclamacions històriques del municipi.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

I ja que parlem, que se'n sap dels famosos anàlisis de la merda que va sortir a sota del pont de la N-340? No era tan, suposadament, contaminant. Els ciutadans no n'hauríem d'estar informats? El regidor d'això del medi que diu? Segurament el mateix que qui va engegar allò del Fòrum (no de les cultures), de Participació Ciutadana. No res de res. "la vida sigue igual" dia la cançó.

Osti (disculpeu), hem descobert que Benicarló té un recinte firal. Sí, sí, no sabem si serà com l'IFEMA de Madrid, el Fira de Barcelona o la Fira de Mostres de València, però almenys ja tenim alguna cosa. Ara per començar fiquen al recinte eixe una mena d'animalàndia, després serà el circ, posteriorment ... No us fa festa que siguem com tanta gran ciutat?

I com a les gran ciutats, fem grans actuacions. El nostre alcalde, no sabem si també "Don" o "En", ha anunciat una actuació ... al Barranquet. Com no n'hi manera que comencen les obres per apanyar-lo ha dit que prepararan sacs, com a la guerra "a las barricadas", per si ve una riuada i ... aturar-la. Que voleu que us diguem, si l'aigua baixa pel barranc llavors si que hi haurà actuació. Ell i el d'urbanisme diri-

gint el trànsit de l'aigua?

Canviant de terç, el PP, no para de fer reunions. Primer els de casa que han triat nova executiva. Ha sortit un tal Serrano, que sembla vol revolucionar i fer "pam i net" en aqueixa casa. Curiositats a banda, i segons circula per aquests móns de la política, es comentava, es dia ... que al va voler Guzman per al seu Bloc. a les passades eleccions. Però no va cuallar la cosa. És estrany, però mirant el que va dir, que estava en el Bloc perquè ells van ser els primers que li ho van oferir (?), i que va triar com avalador de la seua presentació com candidat un conegut i afèrrim seguidor del PP, no sabem, ara, que pensar. Tenia o té clar on està? S'haurà errat a l'hora de triar partit? Vostés mateixos.

I continuant amb les reunions Pperes, la flor i nata dels consellers valencians ens han delectat amb la seua presència en una assemblea parlamentària a "l'albergue". A banda del bon agape que segurament es fotran, des d'ací, encara que no creiem que ens escolte, però tan se val, li agrairíem a Mundo li donara un passeig al nostre President Camps, per la part de darrera d'on són així veuria per ell mateix la incompetència de Mundo en tot allò on fins ara ha ficat la seua ma, que com ha esta poca, continua com igual quefa vint anys. Ara, a València, amagadet darrera l'escò només pensa en la jubilació. I nosaltres també. Per cert, ens han dit que també la "flor i nata" benicarlànda, pepera de pro, hn passat també per allí. Segurament per a mostrar-li pleitesia al nostre presi i aconseguir ... Qui no corre vola!

Després de l'empalagós 500 i dels colorins, dels que tots parlen, nosaltres tronem la realitat. Tot això després que l'amo ens censures en aqueix número tan rodó dient-nos que millor tinguérem la boca tancada, que ja n'hi havia prou de "fer amics". I qué li hem de fer, qui paga, mana. Ara, no us preocupeu en tenim de tots els colors i per a tots.

I així comencem la història, amb censura. Segons ens hem assabentat els funcionaris del nostre ajuntament tenen terminantment prohibit accedir al recinte de la casa gran per les vesprades. Ordres són ordres. El regidor que mana d'aquestes coses, el de recursos humans, personal i no sabem quantes coses més, "Don Juan Lores", (segons ens han dit, això del Don, sembla per les titolacions que té), ha llançat una circular per la qual s'ha acabat això d'avançar el treball o fer hores per les vesprades dins el recinte de la casa gran. Qui vullga entrar haurà de passar per la policia i sol·licitar un permís especial. Tornarem a encetar la caça de bruixes i la desconfiança del funcionari, mentre, com en un còmic passat el regidor guaita darrera la porta? Fent amics!

Amb això de la desconfiança no s'ha de jugar. Sinó com ens hem de prendre els ciutadans les paraules del regidor d'urbanisme quan dia que "les muralles s'hauran de conservar". Doncs malament. Ja no en queda ni una. Els vestigis que es van descobrir al Capitol han passat ... a millor vida. Tones de formigó les han deixat ben ... enterrades. Parlar per no callar.

laveudebenicarlo@eresmas.com

envia'ns les teues col·laboracions

laveudebenicarlo

Alumna del Joan Coromines guardonada a la II Olimpíada d'Economia

text IES JOAN COROMINES

L'alumna de l'IES Joan Coromines, Rosa Sebastià Ferré, ha quedat en segon lloc en les Olimpíades d'Economia i Administració d'Empreses organitzades per la Universitat Jaume I de Castelló, la Universitat de València i la Universitat d'Alacant.

El premi que rebrà consistirà en la matrícula gratuïta per al proper curs a la Universitat i un ordinador. El centre també rebrà un ordinador.

El lliurament d'aquest guardó tindrà lloc el proper mes d'octubre a l'edifici de la Borsa de la ciutat de València.

Aquest ha estat el primer curs en què el professor d'Economia de

l'IES Joan Coromines, Queremón Riba, ha preparat alumnes per tal de participar en aquest esdeveniment. Cal desitjar que en properes edicions s'animen encara més alumnes perquè aquestes activitats els permeten posar-se en contacte amb el món universitari i són un excel·lent aparador per a les seues possibilitats.

Renovació unànim

José María Serrano Forner és el nou president del comitè executiu local del Partit Popular de Benicarló. Serrano va encapçalar l'única candidatura que es va presentar a la renovació de càrrecs i substituïx Francisco Moliner, que ha sigut durant els últims anys el president local. Com a secretari general va resultar triat Pedro García, mentres que com a vocals de la nova executi-

va apareixen la major part dels regidors que en estos moments formen part de la representació municipal dels populars en l'ajuntament de Benicarló. L'objectiu fonamental del nou president dels populars benicarlondos és "recuperar l'alcaldia en les pròximes eleccions municipals" al mateix temps que té intenció de "introduir a més gent jove dins del partit". D'altra banda, Serrano pensa

iniciar una ronda de contactes amb les diferents administracions públiques per a promoure l'arribada d'inversions a Benicarló.

Intercanvi de bandes de música

Continuant amb la segona campanya d'intercanvis de societats musicals valencianes, el passat dissabte l'Associació Musical Ciutat de Benicarló va oferir un nou concert, en aquest cas en la localitat de Betxí on, en el decurs del mateix es va inaugurar el seu nou auditori. L'Associació Musical, dirigida per Pablo Anglès, va interpretar les obres Lawrence d'Aràbia, la simfonia nº 1: Gilgamesh i Magallanes.

Acte seguit la Unión Musical de Betxí, amb el seu director al capdavant, va interpretar Puenteáreas, The wind in the Willows i va acabar amb Astrofísica.

Després de les actuacions va haver una xicoteta cerimònia d'imposició de corbatins a les respec-

tives banderes de les associacions.

Amb el començament del nou curs escolar la banda juvenil de l'Associació Juvenil Ciutat de Benicarló ha realitzat diverses audicions per els col·legis de la ciutat. Les audicions s'han realitzat per estimular en els xiquets el coneixement de la música i dels seus instruments, perquè aprenen com sonen a més d'introduir-los en el coneixement d'aquest món musical. Diversos components de la banda van tocar, per separat, diversos instruments ensenyant-los els diversos sons que produeixen. A més, la banda els va oferir un xicotet concert en exclusiva per a ells, tot, dirigit pel seu director Pablo Anglès. Recordar que per a tots

aquells que estiguen interessats en aprendre música l'Escola de Música de la Banda té oberta la inscripció fins el 30 de setembre en els locals de l'acadèmia al carrer Cabanes 16.

Carta a la directora

Sra. Directora:
 prec publiqui aquesta carta amb un parell de puntualitzacions a sengles col·laboracions aparegudes en el nº 500 de la revista. La 1ª per a Natalia Sanz, que en la pag.6 afirma que el Benicarló Grup Poblet té 4 penyes. En realitat són 6: Gol Blau, Supporters, Tito García Sanjuán, La Filial, Bon Rotllo i Orgull Cadufero. La 2ª per

a la A.C.V. Tirant lo blanc, que en la pag.11 cita els equips de futbol de la comunitat valenciana que tenen el ratpenat en el seu escut: València, Llevant i l'Alcoià, oblidant-se d'un altre, per a nosaltres tant o més important, que també ho té: el C.D. Benicarló, que al setembre de 1954, després de ser refundat, ho inclou en l'escut que ha perviscut fins ara. Citar, de

passada, que la inclusió del ratpenat en l'escut va ser, amb tota probabilitat, un homenatge al C.D. Plá, equip que també el tenia - el rat-penat- en el seu escut i que va assumir el manteniment del futbol en la nostra ciutat en els anys 1953-1954 quan va desaparèixer temporalment el C.D. Benicarló.

Gregorio Segarra

La variant de l'N340 es demora

El senador per Castelló del Partit Popular, Juan José Ortiz i el vicepresident primer de la Diputació, Francisco Martínez, van demanar dimacres als representants socialistes a la Diputació una explicació dels motius de l'exclusió de la variant a la N 340 entre Peníscola-Benicarló i Vinaròs.

La publicació al BOE de la Declaració d'Impacte Ambiental recull el tram que va de Castelló a Oropesa i no inclou el tram del Maestrat limítrof amb Tarragona. Segons el parer de Martínez, l'exclusió d'aquest tram en la Declaració d'Impacte Ambiental provocarà "un nou retard de dos o tres anys". Precisament aquest termini és el temps que ha trigat en redactar-se la Declaració d'Impacte Ambiental "amb la qual cosa si hi ha un nou canvi de traçat i hi ha un nou projecte de DIA estariem parlant d'un retard de dos o tres anys", va assegurar.

En aquest sentit va demanar

conèixer les mesures que es prendran perquè el projecte no es retarde. Posteriorment el senador Juan José Ortiz va abundar en la qüestió matisant que les al·legacions de l'Ajuntament de Benicarló al traçat proposat, que seccionava finques d'elevada riquesa agrícola, han estat estimades i que per tant "serà necessari fer una nova declaració amb el nou traçat", que discorreria paral·lel a l'autopista AP-7.

Va ser precisament la Unió de Llauradors i la Cambra Agrària local, així com el Ple de Benicarló els que van rebutjar el traçat proposat i van demanar un projecte més interior i amb menor impacte a escassos metres del vial de pagament. L'embull de Benicarló comportarà així un retard a la resta dels municipis. A Vinaròs ha de sumar-se a més que l'Ajuntament de Vinaròs seria un dels propietaris més perjudicats, al seccionar-se els terrenys en

els quals està projectat en un futur construir la ciutat esportiva d'aquesta localitat.

ALTA PERILLOSITAT

El tram de N 340 que va discorre des de la intersecció amb Peníscola fins al límit amb Tarragona a Alcanar és d'una gran perillositat amb freqüents accidents amb víctimes mortals.

L'N 340 canalitza el trànsit entre dues poblacions de 25.000 habitants com Benicarló i Vinaròs i comunica zones comercials amb indústries i el mateix hospital comarcal de Vinaròs. L'estudi d'impacte d'aquest tram podria agilitar-se. És el que va intentar l'alcalde de Benicarló en una de les seves visites recents al Ministeri de Foment.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 CUC, XAVIER BU
 MUSSOL, CARL
 JOSEP V. TAUS,
 SEGARRA, rOB
 Fotografies/ NAT

Carta de la Comissió de Festes

text JUAN AVIÑÓ CALERO

Hola a tots, En primer lloc, i com portaveu de la Comissió de Festes de Benicarló, vull dirigir-me a vos-tès amb la finalitat de donar-los les gràcies per la meravellosa cobertura informativa que han realitzat de les Festes Patronals de Benicarló 2005, exaltant encara més la importància dels diversos actes que s'han realitzat per i per a la nostra ciutat. En segon lloc, volem agrair la inestimable participació de la Reina de Festes, Dulcinea i Cort d'Honor durant la setmana tan intensa que hem viscut. De debò, moltes gràcies. També ens agrada-ria agrair l'estupenda ajuda rebuda per l'Ajuntament, Protecció Civil, Creu Roja, Guàrdia Civil, Bombers i Policia Municipal, amb especial esment de la Brigada de Serveis Públics Municipals, motor imprescindible de qualsevol acte realitzat a Benicarló. No volem deixar per alt el felicitar a tota la ciutat de Benicarló, pel seu enorme lliurament, civisme i participació en la gran quantitat d'actes que s'han ofert durant la setmana de festejos. Així com demanar disculpes pels

errors que s'hagin pogut cometre per part de la Comissió de Festes, gràcies per la seva paciència.

Finalment, hem de sortir en defensa de la Dulcinea de Festes 2005, Alba Cerdà Marín, ja que ha estat atacada injustament pel senyor José-Carlos Beltrán, en un article d'opinió a la revista "Castelló Nord".

Extracte del fragment: "la desafortunada declaració en el canal comarcal de televisió CSN de la Dulcinea Alba Cerdà Marín, que va declarar que una de les majors il·lusions de ser nomenada Dulcinea de Benicarló 2005, ha estat poder vestir el vestit de catalana. Crec que algú li hauria d'haver dit a la nostra Dulcinea que Benicarló és valencià, i si ningú li va dir res al vestir-se de catalana, millor hagués callat i no fer aquesta declaració que desllueix la festa, al ser pronunciada per una de les figures centrals de la mateixa. Altres anys, que la comissió abans de nomenar Dulcinea sàpiga si a la noia triada li fa il·lusió vestir el vestit de benicarlonda i el de valenciana, amb tot respecte al seu lloc de residència." José-Carlos Beltrán. 3/09/05.

Degut al fet que el citat senyor no és coneixedor del significat de Dulcinea, passem a aclarir-li-ho perquè no existisca cap dubte. La figura de la Dulcinea de Festes de Benicarló va ser creada en honor al turista que passa les seues vacances a Benicarló i que sent un fort llaç afectiu amb la nostra ciutat, sent protocol·làriament obligatori que el vestit siga el vestit regional pertanyent al lloc on resideix. A causa de un desconeixement total del tema en el qual s'opinava, s'ha ferit els sentiments d'una senyoreta que sap de sobres que Benicarló és valencià (a més de castellanenc), que ha representat a la seva regió i a Benicarló d'una forma meravellosa i que en cap moment ha deslluït les Festes, sinó que les ha omplert de llum i color. Des de la Comissió de Festes volem oferir-nos a resoldre qualsevol tipus de dubte que puga tindre qualsevol persona perquè en el futur puguem evitar aquestes lamentables situacions, així com fer mal a persones tan involucrades i il·lusionades amb la nostra ciutat com la senyoreta Alba Cerdà Marín. Gràcies per tot.

envia'ns les teues cartes,
notícies, fotografies, comunicats
i opinions abans de dimecres a:
laveudebenicarlo@eresmas.com

PERE BAUSÀ, J. COS, EL
URRIEL, NATALIA SANZ, EL
ES LLUCH, RAMON PARÍS,
TOLITO, JORDI MAURA, G.
ESPRIERRE I EL SAMARUC
NATALIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Preparats per les pluges

text NATÀLIA SANZ

Benicarló negociarà amb Peníscola la neteja de la carretera que separa els dos termes municipals per a previndre les inundacions en ella. Juan Manuel Ferrer, regidor d'Obres i Serveis de Benicarló, ha explicat que la setmana que ve s'iniciaran els contactes amb la població veïna per a delimitar competències. Este és un dels punts problemàtics quan en la ciutat es produeixen fortes pluges o temporals marítims, ja que la carretera es va construir aprofitant la desembocadura d'un xicotet barranc que es troba per davall del nivell del mar. "No se sap exactament de qui és i al final acaba per no netejar-se" assegura Ferrer.

L'edil d'obres ha mostrat la seua

preocupació per este tema davant de la previsió de fortes pluges a la tardor. En este sentit, ha recordat que ja s'ha procedit a la neteja de la ciutat i el terme municipal en previsió de possibles pluges torrencials. Així, ha explicat que s'han netejat dels dos barrancs que desembocuen en el terme municipal per a evitar que possibles fortes avingudes puguen provocar problemes de tapament en els ponts i desembocadures. Per un altre costat "s'han netejat també els passos subterranis dels ponts del terme municipal" que en temporades anteriors havien provocat problemes d'inundacions per l'acumulació d'aigües. En este sentit, ha recordat que un dels passos que més problemes sol provocar és el que discorre per davall de la via de RENFE, en la carretera Benicarló-

Càlig i que fa quatre anys que no es netejava perquè no era competència del consistori. No obstant, "hem descobert que està cedit a l'ajuntament", per la qual cosa la passada setmana es va procedir a realitzar una primera neteja en ell.

Pel que fa al condicionament dins dle nucli urbà, Ferrer ha detallat que els embornals de la ciutat ja estan nets després del treball realitzat durant deu dies. "El dumper s'omplia dos vegades al dia de brutícia, la qual cosa suposa que s'han extret tres metres cúbics de porqueria cada dia" hi ha tal Ferrer. D'altra banda, ha recordat la neteja del col·lector de l'avinguda Marqués de Benicarló, del que es van extraure 200 tones de sòlid residual.

Fasse infantil i juvenil de pesca

text EL MERO

Dissabte passat va tenir lloc la 4ª i ultima fase del social d'infantil juvenil en una tarda q va començar amb vent però acabo en unes condicions ideals per a la practica de la pesca en la qual es van capturar bastants peces encara que també va haver qui va estar molta estona esperant veure alguna picada.

En la classe selecte juvenil guanyo Jordi Moros amb 6 peces, seguit per José Arin amb 4 i el 3 va ser Cristian Esteller. Quant a la classe juvenil vària guanyo Cristian Esteller amb 23 peces seguit per Andrea Any amb 9 i el 3º Aitor Oriola. En la classe infantil selecte guanyo Carlos Avila amb 6 peces però una d'elles s'apropava al mig Kg, el 2º quedo Joan Arin amb 22 peces i el 3º Adrián Any amb 11. I l'infantil vari va guanyar Idoya Esteller seguida per Joan Jiménez i Carlos Avila

Quant a la classificació final han hagut alguns canvis i al no poder haver dobles àdhuc es fan mes significatius els canvis i classificacions i produint-se un empat per al tercer lloc I la classificació queda de la següent forma excepte error

Juvenil selecte

1º Jordi Moros 57 ptos

2º José Arin 48 ptos

3º Aitor Orihuela 47 ptos

peça major Jordi Moros i major numero de peces Jordi Moros

Juvenil vario

1º Cristian Esteller 70 ptos

2º Andrea Año 69 ptos

3º Maria del Mar Marza 27 ptos

3º Aurea Paris 27 ptos

peça major Andrea Año i major numero de peces Cristian Esteller

Infantil selecte

1º Adrián Año 67 ptos

2º Carlos Avila 67 ptos

3º Joan Arin 56 ptos

peça major Carlos Avila i major numero de peces Joan Arin

Infantil vario

1º Idoya Esteller 71 ptos

2º Joan Jimenez 68 ptos

3º Ander Miravet 42 ptos

peça major Joan Jiménez i major numero de peces Idoya Esteller

L'Escola de Teatre "L'Escenari" comença la seua novena temporada

entrevista REDACCIÓ

Setembre, des de fa ja nou anys, és un mes de gran activitat dintre del món teatral benicarlando. L'Escola l'Escenari prepara amb intensitat el nou curs que donarà començament el dilluns 3 d'octubre. Continguts, programes, exercicis pràctics, representacions... Del 19 fins al 30 de setembre obriran les seves portes per les tardes per a donar informació a tots els quals la sol·liciten. Des de quatre anys fins a...

És moment per a parlar amb el seu director, Josi Ganzenmüller Roig.

- La veritat és que són moltes coses les que estem preparant per a tenir-lo tot a punt. Però es fa tot amb la il·lusió renovada, una vegada complerts els objectius de la temporada anterior.

Que van ser molts...

- És cert. Si repassem tot el que vam fer, un pot adonar-se que no ens conformem amb el simple fi de curs. Estrenem un gran espectacle remember: "10 anys de Teatre de Guàrdia", que va encantar a tots els aficionats. L'Escalera va col·laborar en Benicarlàndia amb "Alguna cosa per a contar en Nadal", que va tenir una extraordinària acollida i també amb el festival de Mans Unides i en la Festa de l'Institut Ramón Cid. Teatre de Guàrdia va estrenar "La casa de Bernarda Alba" i "Arte" i L'Escalera "Nuestra Natacha". Tres fabulosos muntatges que van arribar una enorme repercussió. Els més petits de l'escola van oferir un preciós espectacle amb "L'Arca de Noé"... I quaranta-vuit conciutadans nostres van participar en les 8 hores de lectura del Quixot. La veritat és que bé

podem dir que no parem.

Aquest serà ja el novè any de la primera escola de teatre de Benicarló...

- Efectivament. I segueixen vigents les premisses que ens van induir a emprendre aquest camí artístic del tot meravellós. Cada vegada són més els pares que troben a faltar la forma de jugar i de comunicar-se que ells van tenir en la seva infància. La poderosa i avasalladora influència de la televisió, els videojocs, els ordinadors... estan perjudicant, de forma molt greu, el creixement educatiu, afectiu i formatiu dels nens i joves.

L'Escenari afavoreix el desenvolupament expressiu dels seus alumnes, una mica que els serà realment beneficiós en la seva vida futura.

La veritat és que el teatre és una cosa fenomenal per a l'educació i la formació dels nens i joves.

- Sens dubte. Potenciar i desenvolupar, a través de jocs i exercicis especialment preparats, la imaginació, la creativitat, l'expressió corporal i verbal, és una mica

que se segueix demostrant del tot necessari en un món cada vegada més mecànic i artificial. Contar contes, muntar petites obres teatrals, jugar en grup, parlar, crear, imaginar... Afavorir la comunicació, la concentració, el compromís, la disciplina, la memòria, l'atenció, l'equilibri, la capacitat d'observació...

I quina ens pots dir quant a muntatges teatrals?

- Comencem ja. Els pròxims 24 i 25 de setembre reposarem a Benicarló, donat el gran èxit obtingut, "Nuestra Natacha". I el 5 de novembre el Parador acollirà la representació de "La Velada en Benicarló".

Més endavant ja anunciarem els pròxims muntatges que preparem, encara que puc assegurar que van a cridar moltíssim l'atenció.

Molt treball i molt bones iniciatives. Que tot vagi bé.

Moltes gràcies. De debò que ho anem a intentar amb totes les forces.

Nova ordenança contra el soroll (1)

A finals de desembre de 2002, les Corts Valencianes aprovaven la llei 7/2002 de protecció contra la contaminació acústica. Aquesta norma determinarà l'adequació de les Ordenances Municipals dels municipis valencians. En un dels darrers plens, el consistori benicarlano, més de dos anys després, aprovà la nova Ordenança Municipal contra el soroll. Aprofitant aquest fet, tractarem en sengles articles la contaminació acústica i la normativa pertinent.

El so és un conjunt d'ones que es desplacen per sòlids, líquids i gasos. La seva velocitat és major al terra que per l'aire. De ben segur que recordarem els indis del cinema posant l'orella al sòl per escoltar si ve el Setè de Cavalleria. El so transporta energia que, finalment, es transforma en calor. La quantitat d'energia emesa per diversos focus és, normalment, baixa, per exemple tardaríem vint hores en escalfar un litre d'aigua de 10° a 20° C a base de sons fortíssims de trompeta.

Definim el soroll com el so indesitjat, desagradable o molest. La càrrega de subjectivitat d'aquesta definició és gran. Els sorolls d'una mascletada seran jutjats com desagradables per tothom? Sovint els pobles mediterranis perceben el soroll i el xivarri com sinònim de festa i el silenci com quelcom trist o avorrit. En canvi, els pobles del nord d'Europa valoren molt més el silenci. Però, a banda d'aquestes diferències culturals, cal assenyalar que el soroll és un contaminant amb efectes negatius sobre la salut de les persones i la societat en general. Fou declarat contaminant atmosfèric l'any 1972 a la Cimera d'Estocolm sobre el Medi Humà.

L'oïda humana no capta tots els sorolls, ni els massa greus ni massa aguts, ni els que li arriben amb poca energia (intensitat acústica). Per mesurar la sensació sonora captada s'empra el decibel (db) com unitat, i els seus valors anirien des de zero db al silenci absolut a 150 db de l'enlairament d'un avió. La relació entre l'energia d'un so i la sensació sonora que ens produeix no guarden una proporció lineal sinó logarítmica. Si sumem dos fonts de soroll de 50 db el resultat és de 53db, no 100, el doble de soroll incrementa la sensació sonora en un 6%.

Segons l'Organització Mundial de la Salut el límit de tolerància recomanat és de 65 db. Es considera que a partir de 55/60 db hi ha molèsties, amb 80/85 db els danys són permanents, amb 130 db hi ha dolor i amb 180 db es produiria la mort. El soroll té efectes fisiològics com pèrdua de l'audició temporal o permanent - calen més de 16 hores de repòs per a compensar 2 hores discoteca (100 db)-, trencament del timpà (150 db), increment de la pressió sanguínia i dels trastorns cardiovasculars i pot reduir l'esperança de vida en 8-12 anys si el sofrim de forma continuada. Té també efectes psicològics com difi-

cultat per a dormir, irritabilitat, neurosi i estrès, i sociolaborals com disminució del rendiment dels treballadors o la pujada de la sinistralitat laboral.

Encara que la preocupació per la contaminació acústica ve des d'antic -Juli Cèsar prohibí els carruatges per la nit a Roma-, el soroll ha augmentat molt des de la Revolució Industrial. Les causes són l'increment de la densitat urbana, de la mecanització i de la utilització de vehicles. Les fonts emissores, per ordre d'importància, són els mitjans de transport (86%), indústries (10%) i altres fonts urbanes (4%) com les llars (electrodomèstics), llocs d'oci (pubs, "botellón"...) o construccions. Els factors claus són l'urbanisme i el civisme dels ciutadans. Unes ciutats amb zones residen-

cial travessades per vies ràpides de circulació, encerclades d'indústries o amb ones d'oci mal ubicades, de ben segur que seran sorolloses. El comportament de la ciutadania està en funció de la valoració col·lectiva del silenci com a bé públic.

Segons Cens de Població i Habitatges de 2001 de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), el percentatge de les llars que suportaven sorolls externs excessius, valorats de forma qualitativa, és molt elevat, sobretot al País Valencià. Si la mitjana estatal és de 30% de llar, al País Valencià frega 37%. La ciutat de València és la més sorollosa del món, amb prop de 49% de llars sofrint sorolls excessius. No són les festes i les mascletades (150 db) les responsables sinó l'urbanisme. Les comarques de Castelló tenen un 32,1% de llars sorolloses i la capital de la Plana prop d'un 41%. Les dades de l'INE foren corroborades amb un informe de la Fundació La Caixa de 2003 basat en mesures objectives recollides amb sonòmetres. La ciutat de València sortia la més sorollosa de totes amb un 34% de les mesures per sobre dels 75 db, un 65% entre 65 db i 75 db, i sols un 1% per sota de 65 db, nivell màxim segons l'OMS.

L'enquesta sobre ecologia i medi ambient del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) de març de 2005 mostrava l'escassa preocupació de la població per la contaminació acústica. El percentatge d'enquestats que consideren la contaminació acústica com un del dos problemes ambientals més greus del seu poble/ciutat fou d'un 8,8% (8é lloc), de l'estat un 3,3% (12é lloc) i del món un 1% (17é lloc). La preocupació no és excessiva i disminueix amb l'àrea de referència.

La percepció de la contaminació acústica no està ajustada a la gravetat dels seus efectes. Sense voler posar-nos massa tràgics, cal assenyalar que el soroll pot arribar a matar.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 500

text EL LECTOR

Ui, quina xifra més rodona m'ha aparegut avui. Clar, com que jo sempre vaig al darrere de tothom, sempre me n'entero de les coses quan ja han passat. La originalitat de la portada m'ha impressionat. Si senyor, un pastís amb deu espelmes. Deu anys, cinc-cents números i cinc-cents revistes. Ara, que pel món en corren uns que encara no han fet el parell de lustres i ja van gairebé pel sis-cents, tot i fer vacances i festes de guardar. Però clar, això ja són figures d'un altre paner i l'amo del fruit de la figuera les compta com li passa per l'entrecella. Per cert, que m'han dit que alguna persona destacada del nostre poble els va passar per alt en fer una repassada pels mitjans de comunicació local en el transcurs d'un important discurs de festes. Ja veu, senyora meua, cinc centenes de paperassa i tinta i resulta que un prohoms de la més selecta societat local ni els nomena. Ara, que no sé si el cronista oficial del nostre poble ja els llegeix, perquè fa uns anys no sabia ni que existien. Però li dic una cosa, estimada directora, si resulta que per sortir en colorins els ha de llegir més gent, endavant, però si només es tracta una neteja d'imatge i d'això que ara es diu marqueti o, el que és el mateix, vendre més, em remeto a allò que vaig dir la setmana passada.

És curiós això del ratpenat eixe que regalen. M'he llegit la semblança que han posat a la pàgina onze per tal d'esbrinar d'on va sorgir la idea, i estic d'acord gairebé en tot. Dic gairebé perquè com que aquesta setmana no feia compte de buscar cap espifiada (que les hi ha, sempre les hi ha). Però no puc estar-me de recordar-los que la rata pana-

da no només es pot veure als escuts del València, Llevant o Alcoià, sinó també a l'escut del C.D. Benicarló, club degà de la comarca i que setmana rere setmana és vilipendiat i deshonrat per un parell de cronistes (?) que saben tant de futbol com jo de trigonometria. A veure si se n'han adonat del detall.

Ara ja tocaria començar amb el tema de la setmana, però em trobo amb un editorial més llarg que el de costum. Algú pot pensar que parlar d'un mateix és un acte de narcisisme i supèrbia certament intolerable. Però em sembla que la cosa està més que justificada. Poques publicacions poden assolir la fita aconseguida. Com tan acuradament expressa el pseudoeditorial-tema-de-la-setmana, el gran mèrit de La Veu és haver-ho fet en valencià. Només que s'haja aconseguit que una persona s'haja llaçat a llegir en la nostra llengua, ja paga la pena tot l'esforç realitzat pels bojós que tiren endavant aquest invent. No vull deixar de destacar el contingut de les pàgines tres i quatre. Aquesta vegada, si, l'han encertada de ple.

He de reconèixer que m'ho he passat molt bé llegint els escrits dels antics col·laboradors. Seria fantàstic recuperar-ne algun d'ells. Encara que només siga una vegada al mes. No en vull destacar cap, perquè tots m'han emocionat. Si, emocionat, que jo també tinc sentiments i sé quan les coses m'arriben més enllà de l'anàlisi superficial. Perquè jo també fa no sé quant de temps que escric totes les setmanes i ja em considero una mica de la casa. Em sembla que me n'he passat una mica i m'he deixat portar per l'emoció, però com que ara mateix són les tantes de la matinada i la son comença a planar, no em puc permetre el

luxo d'esborrar ni una sola lletra de les que omplen la pantalla de l'ordinador perquè se m'ha acabat el tipex.

Ara m'aturaré una mica amb això del començament de curs per tal de dir que és una vergonya que encara no hagen començat les obres de l'ampliació del Ródenas, que ara hi haja tres barracons més, més xiquets a l'escola i menys pati per jugar. I que després aparega algun regidor dient que Benicarló no té problemes d'escolarització. No disres més, que m'escalfo massa.

A la pàgina quatre diuen que volen controlar a les químiques i diu que se n'analitzaven tres. Potser no prenien mostres de la indústria que més deu contaminar del nostre poble perquè els abocaments els fa directes, sense intermediaris ni possibilitat de mostres.

Aquesta setmana hi ha massa pàgines per comentar i per això me'n deixaré unes quantes. Però no vull oblidar el retorn del nostre pelegrí, encara que fugaç. M'ho he llegit amb fruïció, amb l'esperança que s'ho repense i ens conte més coses del darrer viatge.

Per a acabar, com que aquesta setmana no vull fer espifiada, només vull fer un esment a la magnífica foto de la pàgina setze. Si totes les que ens presentará el doctor Climent són igual de bones que aquesta, vaja per davant la meua felicitació pel fitxatge.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

Efectivament, ho has encertat: La carta pobla que prenem com a data de naixement del poble va ser signada per Jaume I el dia 14 de juny de l'any del senyor 1236.

No cregues que *mos* ho hem inventat, entre d'altres, ho diu Jose Sanchez Adell al llibre, Ceba i rails de Benicarló.

La pregunta d'aquesta setmana, No és tan contundent i la resposta no està tan documentada. És la següent:

Perquè els pobles del voltant ens varen traure el mal nom de caduferos?

- Perquè era el nom del mocador que els llauradors portaven al cap?

- Perquè els mariners utilitzaven cadufos per a peixcar polps?

- Perquè guardaven els diners dins d'un caduf?

- Perquè hi havia moltes sènies i es gastaven molts de cadufos?

La setmana que ve vos donarem una resposta.

No oblideu que ens podeu enviar o fer la vostra pregunta cadufera.

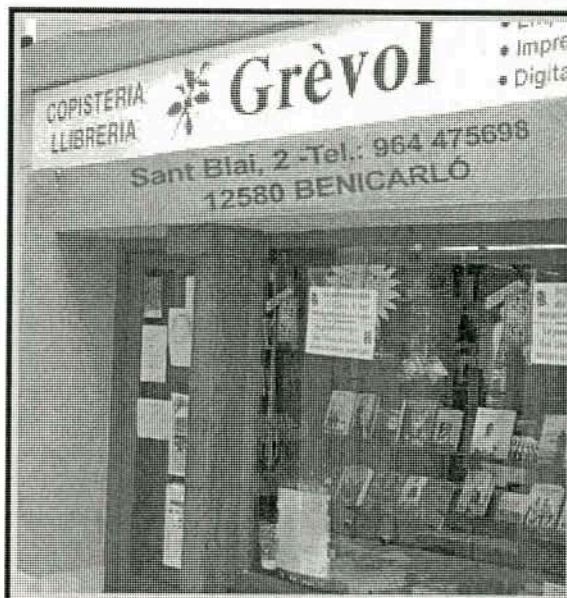
Formació d'adults

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha convocat una reunió informativa per a donar a conèixer els detalls de la nova aula de formació per a majors que la UJI posarà en marxa en la ciutat. Dilluns que ve, els interessats a participar-hi es reuniran en l'IES Joan Coromines, on es detallaran les accions que es duran a terme a Benicarló i la documentació que han d'aportar els interessats per a participar en elles. És la primera vegada que la ciutat participa en les iniciatives de la UJI, que també durà a terme en la ciutat un curs de producció de vídeo documental del 4 al 19 de novembre. En este cas, les classes s'impartiran de manera compartida entre Benicarló i el laboratori de Comunicació Audiovisual i Publicitat de la UJI. El curs està organitzat pel programa Campus Obert i pretén mostrar els aspectes del procés de producció.

10 anys

h o v e u ?

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

El Madrid es corona a Benicarló

text C. BÀSQUET BENICARLÓ

El Real Madrid va aconseguir, per primera vegada, fer-se amb el Torneig Nacional Júnior Ciutat de Benicarló, que es va disputar el dissabte 10 i el diumenge 11 de setembre de 2005. El conjunt blanc, entrenat per Carlos Losada, es va fer amb el títol, en superar al Winterthur FC Barcelona a la final per 84-88. La tercera plaça va ser per a l'Unicaja Málaga, que va derrotar al Pamesa València en la pròrroga (98-106).

El jugador Asier García (Pamesa València) va ser el màxim encistellador del torneig, amb 52 punts, mentre que el jurat del Club Bàsquet Benicarló va decidir que el millor jugador de l'esdeveniment va ser l'ala-

pivot Pablo Aguilar (Real Madrid).

En les semifinals el Winterthur FC Barcelona, amb Íñigo Zozano a la banqueta, va superar a l'Unicaja Málaga per 77-70. El conjunt andalús, entrenat per Paco Alonso (ex ACB), va deixar un bon sabor de boca a Benicarló. A l'altra semifinal, el Real Madrid va esborrar de la pista al Pamesa València d'Àngel Fernández (65-104).

Una vegada més al Pavelló Municipal de Benicarló van acudir jugadors amb molta projecció. Entre ells van destacar el pivot Mamodou Samb (Barcelona), el base Jorge Antonio Fernández (Unicaja Málaga) i l'aler Fabio Arlindo (Pamesa València), a més dels guardonats Pablo Aguilar (Real Madrid) i Asier García (Pamesa

València).

Enric Escuder (alcalde de Benicarló), Utiliano Martínez (regidor d'Esports), José Luis Guzmán (regidor de Cultura) i Santiago Senar (president d'Honor del Club Bàsquet Benicarló) van ser els encarregats de lliurar els premis, amb la col·laboració de Maria Rico (regina de Festes) i Alba Gellida (dama del club).

Personalitats com Víctor Sendra (director general del Pamesa València) o Manolo Real (director de cantera) van passar-se per Benicarló, per tal de seguir de prop les evolucions del seu equip. A més, tampoc va faltar a la cita Vicent Vilalta, delegat de la Federació Valenciana de Bàsquet a Castelló.

Playas de Castellón 5- Benicarló Grup Poblet 4

text: LA GRADERIA INQUIETA

El Platges ens va guanyar en el primer partit de la temporada, però no se li pot retraure res al Benicarló. Impecable en el joc, a pesar de les crítiques rebudes, els blaus van eixir decidits a guanyar un partit que va ser renyit des del primer segon de joc. En la primera meitat, ens avancem en el marcador gràcies a un gol rodó de Redondo. Poc va durar la dita, perquè el Platges va aconseguir arribar al descans amb un gol d'avantatge en el marcador. Ja en la segona part del partit, la plantilla va aconseguir empatar i posar-se per davant del platges en mitja hora. Van empatar i es van tornar a avançar en el marcador, però en el minut 39 Nano marcava el 4-4. El Platges va marcar pocs segons després, fixant el resultat final en

victòria per als de Castelló, perquè Nano no va aconseguir encertar en la porteria contrària a tan sols un segon per al final.

No entrarem a valorar les irregularitats que tot el món va poder veure durant la trobada. Només ressenyar que el delegat del Platges es va passar tota la trobada de peu, cosa que prohibeix el reglament i damunt sense que els àrbitres digueren res. També un altre dels membres del club que

jugava en casa es va asseure en la taula de cronometratge. No ho he vist mai. Damunt de la conya, els nombrosos aficionats benicarlondos van haver d'aguantar els gestos obscens d'un guàrdia de seguretat, que a l'acabar la trobada, es va dirigir a ells fent gestos obscens. El que s'ha dit, un espectacle lamentable en una trobada que van viure en directe nombrosos aficionats que es van desplaçar a Castelló.

Comença la lliga

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

De veritat, no em pensava que l'humil augment de preu d'aquest pseudo-pamflet arribara a donar per a tant. No m'ho puc creure. Diumenge al matí se'm va presentar a casa el tiranet de l'amo i em va fer solemne lliurament d'una càmera de fotos digital de la marca Sony, d'un mapa de carreteres i d'un xec bancari per valor de cinquanta euros i em va començar: "Au, a la tarde us n'aneu tota la família cap a Orpesa a vore el Benicarló. Ací tens una maquineteta de retratar, una guia de la província de Castelló que m'han regalat a Informació i Turisme i uns diners -ara els avances tu i dilluns ja podràs anar a cobrar perquè dineu tots a la Venta de Germán o al Piero si us ve de gust, us compreu les entrades del partit i una cocacola per a la mitja part... i un parell de bosses de pipes per als xiquets. S'ha acabat la misèria ! Hem fet un calaix increïble ! ". Què havia de fer jo davant una exhibició de magnanimitat tan evident ? Doncs el que vaig fer, agarrar-ho tot i creure. En primer lloc vaig comprovar com la càmera no tenia piles i en vaig haver de comprar un parell (tres euros, marca duracel, alcalines), després vaig tractar de situar Orpesa al prospecte i vaig comprovar com el que tenia entre mans era un fullet informatiu de la

Mancomunidad Turística del Maestrazgo i que no sortia el lloc del nostre destí i, per últim, vaig llegir amb uns ulls oberts com a petxines que realment el xec era de cinc euros i no d'una quantitat superior com, inconscient de mi, vaig creure entrellucar en un primer moment.

No cal dir que vam dinar a casa i que l'expedició familiar va quedar reduïda al cap de família i al pri-

mogènit. En fi. Fent valer les meues especials dots de l'orientació, en dues hores ens vam presentar a les portes del camp de l'Orpesa en qüestió. Vaig tractar, tot ensenyant insistentment la meua maquineteta digital d'última generació i explicant les seues virtuts als porters, d'entrar al recinte esportiu com a periodista de **La Veu de Benicarló**. Les riotes es van sentir des del racó més recòn-

dit del balneario marino más grande de Europa. La veu de qui ? m'insistien mentre es recargolaven una i altra vegada. Si en vols una de bona, amanix vuit euros i tira cap a dins sota les fotedores mirades de la concurrència. Per sort vaig poder colar el xiquet que, dit siga de passada, va suportar amb estoicisme la gran mofa de què va ser objecte el seu progenitor; hi està acostumat, angelet.

És clar, només entrar vaig tractar de concentrar-me en el funcionament de l'estri magnífic que m'havia lliurat el carota de l'amo. Vinga burxar, vinga burxar fins que vaig descobrir que calia fer córrer una llengüeta que tapava un foradet a través del qual entra la imatge a l'aparell fotogràfic. En aquestes estava quan la criatura no parava de tocar els quinze diners: "Pare, que m'has promés -prometut diu ell- que em compraries pipes i una cocacola, pare, que m'has promés que em compraries pipes i una cocacola...". Collons del xiquet de Déu, per sort vaig veure de seguida el bonic anunci que es reproduïx en la instantània que s'adjunta i vaig solucionar la cosa amb una ampolla d'aigua mineral, que ja n'havia fet prou de gastos.

Tot i que, com es pot comprovar, tenia motius més que suficients per estar enfadat amb la vida, el meu tarannà alegre i confiat em permetia sentir-me satisfet de mi mateix com a professional. Sí senyor, **La Veu de Benicarló** era l'únic mitjà de comunicació

Futbol Base, partits cap de setmana

DISSABTE 17/09: CATEGORIA ALEVÍ, ASHLAND BENICARLO B.F. -ESCOLA DE FUTBOL DELTEBRE (9.30 HORES). CATEGORIA BENJAMÍ, ASHLAND BENICARLO B.F. -ESCOLA DE FUTBOL DELTEBRE (9.30 HORES). CATEGORIA INFANTIL B, ASHLAND BENICARLO B.F.- AMPOSTA A (11.00 HORES). CATEGORIA INFANTIL A, ASHLAND BENICARLO B.F.-DELTEBRE (12.30 HORES)

DIUMENGE DIA 18/09: CAMP DE LES CAPASADES. CATEGORIA ALEVÍ, TRIANGULAR VINAROS-ALCANAR-ASHLAND BENICARLO B.F (10.00 HORES). CATEGORIA PREBENJAMÍ, VINAROS A-ASHLAND BENICARLO B.F.PREBENJAMIN A. VINAROS B-ASHLAND BENICARLO B.F.PREBENJAMIN B (AMB DOS PARTITS A LES 12.00 HORES)

Informació facilitada per l'Ashland Benicarló B.F.

Desplaçament a Orpesa

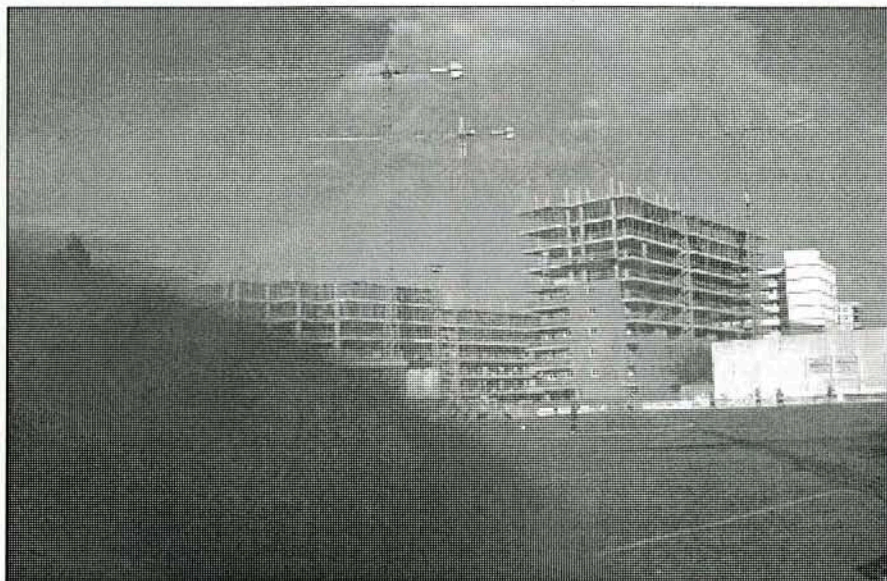
ve de la pàgina anterior

local que havia desplaçat un corresponsal al primer desplaçament de la temporada del Benicarló. Tots els altres hauran de fer com faig jo gairebé sempre: tocar d'oïda. Perquè després diguen.

El camp de l'Orpesa és de gespa artificial. Preciós, una catifa talment. Una graciosa tribuna a colorins permet contemplar els partits asseguts a uns dos-cents aficionats, en la resta de les instal·lacions no hi ha una punyetera cadira on deixar caure les anques. El rectangle de joc està profusament adornat amb tanques publicitàries de bars, discoteques, restaurants i, sobretot sobretot, de Marinador, *ciudad de vacaciones, digame?* Un espectacular marcador electrònic amb rellotge i tot, gentilesa de la coneguda urbanització, s'eregeix com un campanar victoriós en un dels còrners. L'entorn de tot plegat és una metàfora del que és nuestra provincia. Edificis immensos encara dominats per les corresponents grues un dia ho envoltaran tot i, a no molt tardar, acabaran per engolir-se una bonica torre senyoriuola que amb un dubtós estil pseudocolonial es deguera manar construir un nou ric. No som res.

Quan saltaven els jugadors del Benicarló al camp, vaig comptar sense dificultat el nombre d'espectadors. Seixanta-quatre. Sí, sí, seixanta-quatre. I això que es tractava del retorn de l'Orpesa a preferent després de més de vint anys.

Xoco va repetir l'alineació de diumenge passat. És a dir, un equip amb sobresaturació de jugadors al centre i amb només un home en punta. Des del principi es va poder comprovar com érem de superiors. Arribàvem amb una facilitat pasmosa a la vora de l'àrea forastera, però no acabàvem

de concretar cap ocasió. Bé, no marcàvem però tampoc no s'endevinava cap sensació de perill. Quan al gegantí electrònic faltaven set minuts per concloure el primer temps, Víctor Sales va rematar de cap un córner que va suposar 0 a 1.

A la represa Anta i Cornago van deixar els seus llocs a Julve i un tal Carrillo que es veu que ha vingut ací del Numancia B o una

bar dos gols de l'Orpesa. El primer va passar per baix les cames del nostre porter que, al segon, va fer un atrevit tancredo i va mirar sense immutar-se com la pilota entrava al fons de la nostra xarxa. Presses i corrillos. Descontrol. Una falta a la vora de l'àrea i, magistralment, Álvaro la col·loca dins i estableix el definitiu empat a dos. Encara vam seguir lluitant per aconseguir alguna cosa més, però el temps se'ns havia tirat a sobre.

Amb el cos mig agre i amb les butxaques del tot buides, la criatura i jo vam enfilem el camí de la 340 i prop de nou ja estàvem a casa.

Diumenge vinet ens visita l'Acero. Sempre una incògnita aquest equip. El darrer partit el van perdre a casa per 1 a 3 contra el Villarreal CF C. A partir de les quatre i mitja.

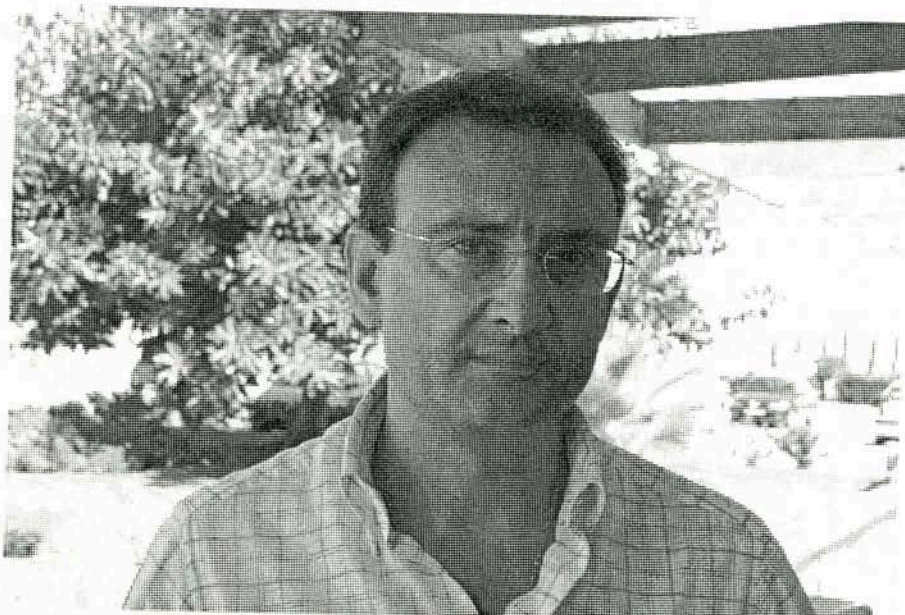
NOTA. Dilluns passat vaig anar a cobrar el xec i no hi havia fons. La maquineta me l'he quedada jo i prometo que per a la propera vegada intentaré llevar el dit de l'objectiu abans de disparar. A que té mèrit escriure una crònica com aquesta sense fer referència a les playetes de Bellver i al sogre d'Alexandro Agaj?

cosa per l'estil. Vam estar vint minuts sense aclarir-nos. Les véiem però no les ensumàvem. Fruit d'aquest cert desori van arri-

"M'agraden els llibres d'Alambor"

text JORDI MAURA

José María Serrano "Salao" (Benicarló, 1962) administratiu de professió, ostenta des de divendres passat la presidència del PP de Benicarló

- Com ha estat això de tornar a la política?

Vaig ser regidor de 1987 a 1991, amb Alianza Popular.

- Si no m'equivoco va ser un dels regidors més joves que ha tingut Benicarló, no?

Vam ser Rosa Lourdes Arenós i jo, teniem 24 anys per tant molt joves. Jo era uns mesos més jove que ella, que és del novembre.

- 14 anys després, com és que tornes a la política?

Perquè la militància del PP demanava un canvi important que passava per fer una renovació pràcticament total i rejuenir els càrrecs del partit. Es va parlar per veure com podem fer un canvi d'estes característiques sense que hi hagen moltes friccions internes. Però s'ha fet d'una manera molt tranquil·la entre la gent més antiga i la més jove. La renovació ha sigut pràcticament unànim i han pensat que jo era la persona adequada, entre d'altres coses perquè soc una persona normal del poble, un treballador. El PP aposta perquè a un municipi de la importància de Benicarló el president siga un treballador. Al PP no tot son empresaris i milionaris. Sóc un treballador igual que tu, amb un jornal a final de mes com el tens tu. El partit aposta per la gent del carrer i jo m'he rodejat de gent que té la experiència que no tinc jo per fer un equip molt sòlid que espera treballar molt i fer molta feina.

- Com han assumit el relleu els noms històrics? Perquè hi havia la possibilitat de més llistes...

La militància ha entès que havíem de fer una sola llista. No n'hi ha hagut d'alternatives i la votació ho diu tot: de 84 afiliats, 81 em van votar amb un vot nul i dos en blancs.

- Com està funcionant l'actual equip de govern de Benicarló en la teua opinió?

En este moment encara és prompte perquè acabo d'aterrar a la plaça. Eixes valoracions les faré més avant. De moment em posaré al corrent de la situació. Ha sigut una legislatura molt complicada per al PP amb una sèrie de coses antinatura, com el que alguns poden entendre que va fer el Bloc amb el PP i el posterior pacte amb els socialistes. Ha sigut una legislatura molt estranya i penso que el perjudicat serà Benicarló. No em considero un polític ni vull viure d'ella però penso que els polítics han de tindre clar que volen per Benicarló.

- El president del PP anirà a les llistes electorals de 2007?

No. No. Aniré si fa falta gent però no és la meua intenció d'anar per entrar a l'Ajuntament. El Consistori és una cosa i el partit un altra i cadascun ha d'estar i fer la feina a un lloc. Si fas la feina a dos llocs, no la faràs ben feta enlloc.

- Se sap alguna cosa del perfil del candidat o candidata?

No, nosaltres no busquem ni parlem d'un candidat. Busquem un equip que governe Benicarló i aconseguir moltíssimes coses.

- Es diu que als càrrecs dels partits polítics i al front de l'ajuntament hi ha molts falleros i presidents de penyes o comissions. Quina relació hi ha?

Jo vaig ser un dels fundadors de la Penya Barranquet i vais estar molts anys a la Comissió de Festes amb

persones com Juan Lores. Normalment la gent que està en associacions és gent que te una inquietud per Benicarló i arriba un moment en el que penses que pots donar un pas per ajudar a la teua Ciutat des de dins un ajuntament. No és el mateix estar a dins. S'haurien de buscar punts en comú entre tots per espentar en la mateixa direcció.

- Què tal Paco Camps quan vos heu donat la ma?

El president de la Generalitat va conèixer de les notícies del canvi tan important que s'havia donat a Benicarló i volia que vinguera a les reunions parlamentàries perquè volia coneixe'm. Hem estat xarrant una miqueta del canvi i s'ha alegrat moltíssim del canvi i m'ha tramés la felicitació als càrrecs, als regidors i a Paco Moliner, que no ha posat cap impediment per al relleu després de 21 anys, tot el contrari.

- Una darrera pregunta al marge de la política. Quin és l'últim llibre que t'has llegit o quins llibres t'agrada llegir?

Doncs m'agrada llegir molt els llibres de Benicarló. Tinc una biblioteca a casa que es nodreix de publicacions com la d'Alambor de la Banda de Música o la del Crist de la Mar. Quan en surt un de Benicarló, me'l compro. De tant en tant la temàtica benicarlanda m'agrada llegir-la i també diaris per estar informat.